

TEDNIKOVA OKROGLA MIZA V SLOVENSKIH KONJICAH

1 IN 2 = MNOGO!

Našo okroglo mizo smo tokrat predstavili v Slovenske Konjice in na razgovor povabili predstavnike občinskega družbenega in političnega življenja. Besedam so dajali pomen: predsednik občinske skupščine ing. FRANJO TEPEJ, podpredsednik občinske skupščine JOŽE HROVATIČ, sekretar občinskega komiteja ZK FRANC BAN, sekretar občinske konference SZDL JANKO KOVAČ, predsednik občinske konference SZDL MAKS BREČKO, ravnatelj FILIP BEŠKOVNIK in direktor delavske univerze VINKO LANGERHOLC.

Iz našega uredništva sta razgovoru prisostvovala glavni in odgovorni urednik Novega tednika JOŽE VOLFAND in novinarka ZDENKA STOPARJEVA.

Za uvod je tekla beseda o družbenem trenutku v konjiški občini. Pri tem smo mislili na družbeni standard konjiških občanov, na proračunsko situacijo in na akcijo o ponovnem samoprispevku. O pripravah nanj in izhodiščih, zakaj so se odločili zanj.

Konjiška občina se nahaja v času, ko se prebija na lestvici rasti za mesto višje. Izkopala se je iz najhujših gospodarskih težav in prvi uspehi so tu. Gospodarska podjetja so lansko leto v večini zaključila zelo ugodno in dosegla rezultate, ki jih niso pričakovali. Danes sta blokirani samo še dve podjetji, podjetje Komos in Stanovanjsko podjetje.

Razpravljalci za okroglo mizo so bili mnenja, da so v občini zdaj na tisti stopnji, ko ljudje sami samoupravljalsko razmišljajo in se tudi sami odgovorno odločajo.

SOLIDARNOST

NOVI TEDNIK: Najprej nekaj razmišljanj o pobudi, za katero se je odločila tekstilna tovarna v Preboldu, ki se je vključila v tok dogajanja v krajevnih skupnostih in je zanje namenila 45 starih milijonov. Kako poteka pri vas solidarnostna akcija? Ali tudi v Konjicah opažate tako skrb za proizvajalčevo življenje v njegovem okolju?

JANKO KOVAČ: »Solidarnost v naši občini ni nova, saj jo opažamo že vrsto let. Le da so to manjše akcije, pa zato večkratne in to s strani raznih podjetij. Lansko leto

je Konus nakazal drugi osnovni šoli 15 milijonov za adaptacijo in opremo kuhinje. Dalje, vsa podjetja in gospodarske organizacije so že lansko leto dajale krajevnim skupnostim na zaposlenega delavca po 20.000 starih dinarjev. Letos mislijo z akcijo nadaljevati, le vsota se bo zvišala na 25.000 dinarjev. Tako se je lansko leto nabralo za komunalne in krajevne zadeve 100 milijonov. Prav tako podjetja odstopajo denar tudi dislociranim krajem, kjer imajo obrate in so zaposleni njihovi delavci. Tako podjetje je LIP. Na tak način iščemo solidarnost in pomagamo, kolikor moremo. Tako je nastal asfalt v Ločah in še marsikaj.«

NOVI TEDNIK: Poznate še katere elemente solidarnosti? Kako se z njimi še srečujete?

ING. FRANJO TEPEJ: »Solidarnosti je pri nas res veliko. O njej smo govorili že takrat, ko je Kovaška industrija iz Zreč tudi Ločam, od koder se vozijo njihovi delavci, nakazala del sredstev za popravilo ceste in asfaltiranje. Le da se tega ni obehalo na veliki zvon. Po Pismu so te stvari postale še aktualnejše. Naša občina ni bogata, zaposlenih imamo komaj tretjino, zato si moramo pomagati. Seveda pa se je aktivno in zavzeto začelo solidarno delati po Titovem pismu. Ustanovili smo solidarnostni in stanovanjski sklad. Svojo politiko pa zastavljamo tudi dolgoročno.«

NOVI TEDNIK: Kako, na kakšen način, kaj je za Konjice najpomembnejše?

FRANC BAN: S kadri mislimo krogiti dolgoročno politiko. Tu je bogastvo, ki se bo bogato obrestovalo. Do zdaj je vprašanje kadrov še nerešeno, naše misli pa so ve-

dno usmerjene vanj. Zato bodo naši koraki takšni, da bomo pridobili čim več sposobnega in lastnega kadra. Nimamo ne pravnikov, ne ekonomistov, niti nimamo dovolj inženirjev, pa tudi pedagoškega kadra ni odveč. Primanjkuje ga. V vsej konjiški občini imamo pa samo pet ali šest pravnikov oziroma ekonomistov.«

SAMOPRISPEVEK

Ena izmed solidarnostnih akcij je v Slovenskih Konjicah pred durmi. Mislimo na samoprispevek, za katerega bodo občani glasovali osmega aprila na referendumu. Odločali se bodo po svjem preudarku in po tem, koliko zanimanja bodo pokazali za konkretne objekte, ki so bili po programu določeni za gradnjo ali adaptacijo. Program gradenj šolskih, kulturnih in komunalnih objektov je zelo skrbno pripravljen in razdeljen na tri krajevna območja — Konjice, Reče in Vitanje. Vsako območje bo tako rekoč samo odločalo o tem, kaj se bo pri njih gradilo v naslednjih petih letih.

NOVI TEDNIK: Zakaj ste se ponovno odločili za samoprispevek, ki se vam je letos iztekel in kakšne izkušnje boste prinesli v drugega?

FILIP BEŠKOVNIK: »Politični aktiv je razmišljal že leto prej, predno se je prvi samoprispevek iztekel. Pokazalo se je, da smo s prvim, a uspešnim referendumom ostali na pol poti. Ves denar je šel le za šolske objekte, pa še teh je ostalo veliko za popravila ali pa gradnje. Pri-

pomniti moram, da smo realizirali vse objekte iz prvega samoprispevka, le z gradnjo dveh telovadnic nismo uspeli. To je v Ločah in Zrečah, ker je zmanjkalo denarja. Ti dve se danes že gradita, a iz sredstev občine.

Letošnji samoprispevek pa je razdeljen po različnih območjih. Nekje se bo dalo več za kulturo, drugje več za šolstvo, tretji bodo dobili več za komunalne gradnje. Delili smo po potrebi, ne po nekem enotnem ključu. Vključena pa je vsaka krajevna skupnost in je tudi bila sooblikovalka programa za podaljšani samoprispevek. O posameznih objektih so deljena mnenja, vendar na zborih volilcev sem imel občutek, da so se občani ogreli. To pa seveda še ni garancija za uspešno glasovanje.«

JANKO KOVAČ: »Vsako območje bo odločalo o svoji usodi, zato smo programe tudi njim prikrojili. Vsak občan bo nekaj dobil in bo moral dati na tehtnico, ali je za ta konkretni objekt ali ne. Mislim, da v svojo škodo ne bo od nas nihče glasoval. Sredstva se tudi prelivala ne bodo, ostala bodo tam, kjer jih bo kraj zbral. To je novost in se zato za referendum od prejšnjega precej razlikuje.«

ING. FRANJO TEPEJ: Ko smo preverjali prejšnje rezultate, kako se je denar potrošil, smo prišli do ugotovitve, da smo za dani dinar, ki ga je dal konjiški občan v preteklih letih, dobili dva dinarja, nekje pa celo več.«

MAKS BREČKO: »Poraja pa se pri vsem tem ena bojazn, namreč ta da so kme-

REKAPITULACIJA VLAGANJ V OBDOBJU OD 1973—1978

Panoga dejavnosti	Območje — din			skupaj
	I	II	III	
osnovno šolstvo	10,085.000	1,500.000	200.000	11,785.000
prosveta in kultura	1,620.000	—	30.000	1,650.000
komunalna dejavnost	6,210.000	5,732.634	2,805.912	14,748.546
obvezna rezerva	500.675	—	—	500.675
SKUPAJ:	19,415.675	10,232.634	3,055.912	32,704.221

tijski proizvajalci sedaj malce nezadovoljni. Zadnje odkupne cene mesa ljudi niso navdušile in ne vidijo solidarnosti v tem, zato je njihov položaj težak. Kmetov je v konjiški občini okoli 1200, kako bo z njihovo solidarnostjo, pa ne vem. Čeprav sem prepričan, da vsak ve, kaj pomeni samoprispevek.

ING. FRANJO TEPEJ: »Tudi obrtnik se je znašel v težavnem položaju. V celotno vsoto samoprispevka treh milijard in dvesto milijonov pa bo prispeval 90 milijonov. Kmetov delež bo znašal 36 milijonov, ostalo pa bodo nosili delavci.«

FRANC BAN: »Nikakor ne smemo pozabiti povedati to, da bo velik delež petletnega samoprispevka rešil marsikatero drugače neizvedljivo komunalno akcijo ali gradnjo.

NOVI TEDNIK: Kako se lotili priprav na referendum? Kam ste usmerjali akcijo?

JOŽE HROVATIČ: »Ogledali smo politični študij krajevnih skupnostih, delnih organizacijah in zborov proizvajalcev. Najvažnejša tem pa je osebna sugestija.«

AKCIJA — REFERENDUM — OSMEGA APRILA

Med ljudi moramo iti in vsakega posameznika prepričati.

TEDNIKOVA OKROGLA MIZA V SLOV

BOGATE OBRESTI

Ne moremo drugače, kot da zaključimo našo okroglo mizo v Slovenskih Konjicah s upanjem v uspešnost nadaljnjega samoprispeljka, ki ne bo odločal le o tem, da bodo otroci telovadili v sodobnih telovadnicah, ampak tudi o tem, da bo družbeni standard, ki ga bodo v konjiški občini uspeli referendumom presejati, premaknil občino za korak naprej, da ne bo capljala za Slovenskimi občinami, kot pastorka, ki ji zmanjkuje kruha. Občani sami bodo odločili, ki bodo čez dobrih deset dni odločali o napredku svojega občinskega središča in krajev, ki tokrat niso ostali odrinjeni. Vsakemu nekaj, da je težišče na odločitvi vsakega posameznika.

Zapisa ZDENKA STOPAR
Foto: TONE VRABL

Brez dvomov

Ugibanj okoli začetka gradnje prve faze rekreacijskega središča pod Golovcem v Celju je konec. Te dni so vsi zainteresirani dosegli sporazum tako glede zbiranja sredstev (prodaja nekaterih poslovnih zgradb) kot tudi naložba celotne investicije.

Da bi sklepu dali kar najbolj slavnostno obeležje, so se odločili za podpis družbenega dogovora o postopni

gradnji nujno potrebnega rekreacijskega središča pod Golovcem, ki pa bo imel glede na funkcijo dosti širše obeležje. Podpis pogodbe bo to nedeljo ob desetih dopoldne. Istočasno bodo vgradili tudi temeljni kamen.

Zaradi takšnega razvoja dogodkov bo tudi letošnji šesti sejem obrti v novi, manjši hali rekreacijskega središča.

Daneu bo igral

Končno je rešeno vprašanje registracije Iva Daneua, najslavnejšega košaršarja Jugoslavije, za KK Kovinotehna Celje. Že v lanskem letu je Ivo odločno in naklonjeno pisal o perspektivi celjskih košarkarjev, ki imajo z mlado ekipo veliko možnosti. Že takrat je namignil, da bi za njih tudi igral. Ker pa Celjani niso dovolj jasno videli Ivove želje v njegovem sestavku, se je posredniško trboveljski Rudar in Ivo angažiral. Iva namreč

je prišlo do zaželenega sporazuma. Rudar je voljan prekiniti angažma z Danevom, ki bo že v zadnjih kolih II. zvezne lige igral za KK Kovinotehna. To bo vsekakor velika pridobitev, poleg tega pa po združitvi odločitve celjskih košarkarskih delavcev, da so se po nekaj mesecih le odločili tako, kot je dobro. Izvedeli smo, da bo podpis pristopnice opravljen dokaj slovesno, in sicer v restavraciji hotela Merx, v nedeljo ob 11. uri. Takrat bo Daneu tudi govoril o svoji košarkarski poti.

II. samoprispeljek 1973 - 1978

Sredstva, ki bodo zbrana s samoprispeljkom v letih 1973—1978, bodo na podlagi zbranih predlogov in programov KS in ostalih samoupravnih interesnih skupnosti vložena v osnovno šolstvo, prosveto in kulturo, telesno vzgojo in komunalno dejavnost.

Planirani skupni znesek teh sredstev je 32.704.221 din. Samoprispeljek bodo plačevali občani po območjih krajevnih skupnosti, in sicer:

I. območje tvori 18 krajevnih skupnosti, in to: Slovenske Konjice, Konjiška vas, Bezina, Gabrovlje, Polene, Sp. Grušovje, Tepanje, Stranice, Vešenik, Zeče, Spitalič, Sojek — Kamna gora, Loče, Jernej pri Ločah, Žiče, Draža vas in Zbelovo.

II. območje tvorijo krajevne skupnosti: Zreče, Resnik in Skomarje.

III. območje tvori krajevna skupnost Vitanje.

Za I. in III. območje bodo plačevali občani po enotnih stopnjah:

1 % od osebnih dohodkov iz delovnega razmerja in pokojnin,

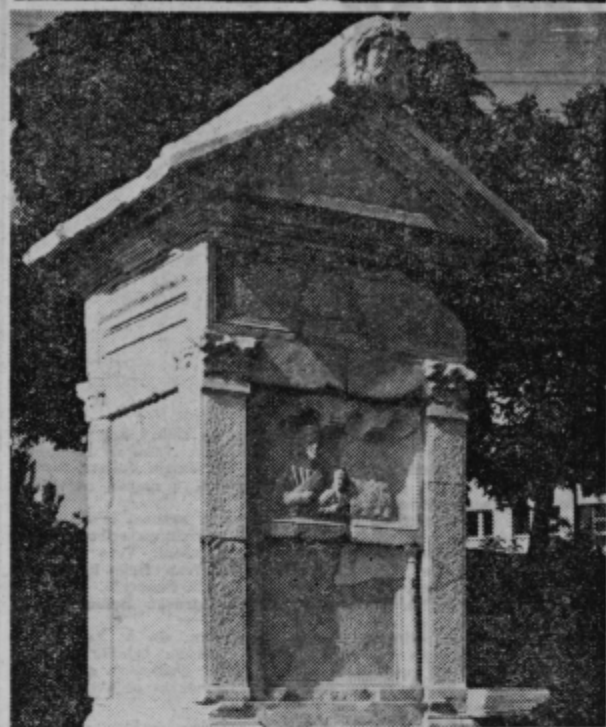
2 % od katastrskega dohodka in vrednosti prodanega lesa.

3 % od obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti.

Za II. območje, to je območje Zreč, Skomarja in Resnika se zviša samo stopnja prispevka od osebnih dohodkov iz delovnega razmerja od 1 % na 2 %.

Gospodarske organizacije pa naj bi tudi v prihodnje plačevale 1 % od dodatnega prispevka iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja v občinski sklad za družbeni standard, oziroma na žiro račune krajevnih skupnosti Zreče in Vitanje.

turizem

Antični park v Šempetru v Savinjski dolini je ne samo kulturna, marveč tudi turistična zanimivost. V povprečju si spomenike rimske nekropole vsako leto ogleda okoli 12.000 ljudi. Na posnetku: detajl iz parka.

V Šempetru

LEPI NAČRTI

Člani turističnega društva Šempeter v Savinjski dolini so začetek novega delovnega obdobja združili s pomembnim uspehom — odprli so namreč na novo urejeno turistično informacijsko pisarno, ob vhodu v antični park. Tako so dali staremu gasilskemu domu novo obleko pa tudi novo vsebino.

Ob tej, več ali manj intimiti otvoritvi sezone, je bila tudi tiskovna konferenca, na kateri je predsednik društva Ivo Kuhar seznanil častnike in druge goste, med njimi podpredsednika občinske skupščine v Zalcu Jožeta Jana in glavnega tajnika celjske turistične zveze Zorana Vudlerja, z letošnjim delovnim načrtom pa tudi z nekaterimi nalogami, ki jih nakazuje srednjeročni program.

»Začetki novega turističnega pisarne v kraju se pričinja novo obdobje turizma v Šempetru. Nam, turističnim delavcem, se je uresničila dolgoletna želja, saj je bilo dosedanje delo brez lastnih prostorov več ali manj kampanjsko,« je ob srečanju dejal Ivo Kuhar.

Začetki novega razmaha na turističnem področju segajo v 1962. leto, ko je bila končana rekonstrukcija rimske nekropole. S tem odkritjem je Šempeter postal znan po vsej Evropi. Zanimanje za ogled rimskih izkopavin pa raste iz leta v leto. Z načrtnim delom na turistični propagandi za kraj in sploh na širokem turističnem polju so začeli 1970. leta. Povprečno obišče antični park vsako leto po 12.000 ljudi!

V svoj načrt pa so zajeli še jamo Pekel, rimski vrelc v Podlogu, graščino Novi kloster v Zalugu in rekreacijski center ob Savinji.

Lani so odprli jamo Pekel za javni ogled. Zaenkrat je za obiskovalce odprta prva etapa. Sedanja obisk kaže, da bo presejal število obiskovalcev antičnega parka.

Turistično društvo se močno zavzema tudi za olepšavo in komunalno ureditev kraja. Prvi uspehi so tu. Zal pa so v močnem zaostanku na trgovinskem področju in v družbenem

gostinstvu. Tu so na mrtvi točki, kljub veliki potrebi. Razvoja turizma žal ne spremlja ne trgovina ne družbeno gostinstvo. Skratka, tu manjka družbene pobe! Zato se nehote vsiljuje vprašanje, do kdaj še takšna pasivnost družbenega sektorja.

Tudi zunanji videz zgradb, ki so ob glavni cesti in ki so po večini v družbeni lastni, je silno klaverno in zanikerno.

Turistično društvo v Šempetru bo tudi v prihodnje skrbelo za nadaljnjo raziskavo in izkopavanja rimskega grobišča po programu, ki zajema dela vse do 1986. leta. Prav tako bodo nadaljevali z raziskavo in rekonstrukcijo jame Pekel v spodnji in gornji etaži. Izdelali bodo dolgoročni načrt turističnega razvoja Šempetra ter vztrajali na ureditvi družbenega gostinstva v središču Šempetra. V tej zvezi bodo zlasti opozorili kolektiva Savinjskega magazina in kmetijskega kombinata Hmezd na dolžnosti, ki ju vežeta za ureditev teh vprašanj. Skoda le, da je na to treba opozarjati, saj je obisk antičnega parka dovolj zgovoren dokaz o nujni potrebi urejenega in večjega gostinskega prostora v kraju.

MB

OBČNI ZBOR CTZ

Po sklepu organov celjske turistične zveze bo redni občni zbor področne turistične organizacije v petek, 6. aprila z začetkom ob desetih dopoldne v prostorih hotela Celela.

Na vidiku je torej delovni obračun, od katerega si turistični delavci veliko obetajo, še zlasti, odkar je delo celjske turistične zveze dobilo močno podporo pri svetu osmih občin celjskega območja. Pri vsem tem ne gre samo za družbeno pomoč pri izvajanju delovnega načrta, marveč tudi za njegovo sofinanciranje.

pretaka po koritu tik pod vasjo.

Ježernik pridno dela v Krajevni skupnosti, njen predsednik je in stori pač to, kar največ more. Tako je več ali manj povsod. Še sam več ne ve, koliko funkcij mu je naložilo življenje in kaj vse so mu zaupali ljudje. Pri vsem tem ne pomišlja, ne ne gojuje, pač pa dela in se tu in tam ozre nazaj, na prehojeno pot, na tisto vijugasto pot, po kateri je hodilo toliko naših ljudi.

Ježernik se je rodil 1927. leta v obrtniški družini pod gradom Lemberg. Njegovi so bili mlinarji in ko je mladi Ivan končal osnovno šolo v Strmcu, je bil nekaj let doma, kmalu nato pa je prišla vojna in Ivana je v letu 1944 zaneslo v Tomšičevo brigado, od koder je odšel v jeseni istega leta kot spremljevalec v Vrhovni štab v Beograd. 23. I. 1945 je prišel v naše glavno mesto, peš iz Gornjega grada, iz štaba IV. operativne zone, kjer se je prav takrat formirala I. gardijska brigada, ki

ji je bil zvest do junija 1947. Potem se je vrnil nazaj, se zaposlil pri Upravi za ceste, nato pri LIP-u v Celju, bil tajnik KLO Strmec, pozneje občine Strmec, nato premeščen v Vojnik kot načelnik oddelka za narodno obrambo. Kasneje je njegova pot zavila spet v Celje, kjer je bil na zavodu za zaposlovanje vodja skupine, od koder se je preselil k cestnemu podjetju, kjer je bil nekaj časa sekretar ZK. »Imel sem mnogo funkcij, vse pa so bile povezane z delom z ljudmi, ker mi je bilo to vedno všeč, ker se mi je zdelo tako najlepše in najbolje. Lepo je delati z ljudmi, če so pripravljene za delo in to naši ljudje so, še posebej na terenu, tam daleč v hribih, koder lahko prideš le z vozom.«

Od 1967. leta je Ivan Ježernik predsednik strmske Krajevne skupnosti. »Vidim, da sem ljudem potreben, zato se ne sprašujem, čemu je tako. Pač mora biti in konec besede.«

obrazi

Ivan si želi nekaj velikega in zaradi tega, ker je to nekaj njegova pa tudi občanov želja, bomo to tudi povedali.

»1974. leta bo 30 let, odkar je 4. VII. 1944 Tomšičeva brigada napadla in osvobodila Strmec. Radi bi, da bi bil občinski praznik pri nas in že sedaj obljubljam, da bomo zapregli vse sile, da bo čim lepše, čim slovesnejše. Seveda si želimo še kup drugih reči, to pa je zaenkrat naša največja želja.«

V takšnem majhnem kraju, kot je Strmec, ljudem ne kaže drugače, kot da res trdno stojijo skupaj, z dlanjo ob dlani, Ježernik ob Ježerniku, človek ob človeku. Skrb za človeka je tudi ena izmed Ježernikovih skrbi in zato se večkrat poda v tiste hribe, kjer ga poznajo še iz vojne. Tokrat kot predsednika krajevne skupnosti Strmec.

Milenko Strašek

IVAN JEZERNIK

Ivana Ježernika nisem poznal, zanj so mi povedali in kar so mi povedali, je bilo dovolj, da sem nameril korake proti Strmcu, idiličnem kraju pod znamenjem vitanjskih gora, ob Hudinji, ki se živahno